

Талант і праця директора – життєдайна основа успіху

Ювілейні дати – це сходинки становлення особистості, осмислення пережитого, пора роздумів і бажань, спогадів і надій, сумнівів і вагань, забуття і любові.

Колись Бернард Шоу сказав: «Тепер, коли ми навчилися літати в небі, плавати під водою, як риби, нам бракує тільки одного: навчитися жити на землі, як люди».

Усі прагнемо, щоб у сім'ї, на роботі та навколо нас були лише добрі, люблячі, милосердні, щирі та турботливі люди, які завжди розуміють, допоможуть, підтримають словом і ділом. Усвідомлюємо, що світ тримається на небайдужих, а на тих, хто завжди відгукнеться на чужу біду, чужу потребу. І така людина поряд з нами. Це наш керівник, директор Ковельського медичного коледжу

Холейко Ігор Іванович.

У погожу вересневу днину 6 вересня 1955 року народився ювіляр у сім'ї військовослужбовця в місті Могильов (Білорусія).

У зв'язку з частими переїздами батьків 8 клас закінчував у Ковелі (школа №4). Далі було навчання в Ковельському медичному училищі, після закінчення якого працював фельдшером швидкої допомоги Ковельської центральної лікарні. Згодом служба в армії. Але бажання мати вищу освіту не залишало юнака. Тому у 1977 році, зразу ж після армії, поступає на підготовчі курси при Львівському державному медінституті, які успішно закінчив і був прийнятий на перший курс лікувального факультету. Попри активне студентське життя (брав участь у громадському житті інституту, був головою студентського профкому) знаходив час і для наукових досліджень. Із вдячністю згадує Ігор Іванович своїх наставників, які прищепили любов до науки та ще більше зміцнили впевненість у правильності обраної професії.

У 1984 році закінчив медичний інститут. Йому запропонували місце роботи на кафедрі акушерства та гінекології, на що не погодився. Адже будучи єдиною дитиною в сім'ї, добре розумів свій синівський обов'язок: турбота про батьків (ніжну, добру і милу маму та вимогливого і в той же час справедливого тата) – понад усе, а залишити їх наодинці самих із собою, для яких був не тільки гордістю, але й незмінним помічником, – не наважився.

У 1985 році після успішно пройденого курсу інтернатури, коли отримав кваліфікацію лікаря-акушер-гінеколога, Ігор Іванович повертається у свою альма-матер – Ковельське медичне училище – на викладацьку роботу. Протягом трьох років працював завідувачем фельдшерського відділення, був куратором групи. Ось що згадує про нього, як наставника, один із перших його вихованців, а сьогодні - лікар-нефролог, завідуючий відділенням гемодіалізу М. Каленіков: «Молодий за роками, вирізнявся впевненістю в собі, умінням терпимо, поблажливо, з розумінням поставитися до проступку студента і знайти адекватне, зважене вирішення ситуації у кожному окремому випадку. Прекрасний зріст, яким нагородила його природа, давав можливість дивитися на людину зверху, але він ніколи не дивився зверхньо. Захоплював своїми знаннями та ерудицією... В кожному студентові бачив особистість...»

У народі кажуть, що людина, як та квітка, повинна рости «через терни до зірок». І це не легко. Але якщо у неї є хороші задуми, світлі мрії, сила волі, добре серце та щира душа – вона зможе досягти успіхів у житті. Саме такою людиною, людиною прикладу, Людиною з великої літери є Холейко І.І.

Протягом 20 років (1989 – 2009) він був заступником директора з гуманітарних питань, освіти та виховання. Тому добре розуміє, що без мудро організованої виховної роботи навчальний процес стає елементарним механізмом

передачі інформації від одного джерела до іншого. І лише при гармонійному поєднанні цих важливих складових навчання стає бажаним та ефективним, приносить задоволення і педагогам, і вихованцям.

З березня 2009 року Ігор Іванович – директор коледжу. Одержимий своєю роботою, поривистий і стрімкий у діях та вчинках, має знання і досвід, людина мисляча, компетентна, яка не лише планує, а й реально діє.

Вулканічна енергія, нестримне бажання творити властиві директору. Керівник бачить далеко, думає перспективно, уміє організувати людей, а результат – авторитет і успіх всього колективу. Зокрема, це показники, що підтверджують високий рівень знань студентів при проведенні ліцензійного інтегрованого іспиту «Крок М. Сестринська справа», «Лікувальна справа» та «Акушерська справа»; зайняті призові місця студентів у предметних олімпіадах обласного та Всеукраїнського рівнів і наукових конференціях;

у конкурсах: «Я пишаюсь тим, що я – українець», «Ліра Гіппократа», «Кращий студент Волині», конкурсах знавців української мови ім. Петра Яцика та конкурсах професійної майстерності «Кращий за фахом» і т.д.

«Під лежачий камінь вода не тече», «Не можна зупинятися і почивати на лаврах: ти зупинився і тішишся своїми досягненнями, а завтра тебе обійдуть активніші» – основне кредо директора. Його робота – це подвижництво людини честі й обов'язку, приклад того, як у сучасних

нелегких умовах треба організувати діяльність навчальних закладів. Вражає готовність до ризику, відкритість невідомому, а ще вміння помічати й «благословляти» нові дарування, терпляче вчити і готувати молоді кадри. Неодноразово Ігор Іванович наголошує на тому, що «усі дорослі спочатку були дітьми, тільки мало хто з них це пам'ятає». А цього варто не забувати. Тому один із принципів його роботи: «Якомога більше вимог до людини, але разом з тим і якомога більше поваги до неї».

О. Чирук, викладач загального догляду, а в минулому випускниця коледжу, відзначає, що Ігор Іванович – людина, справді, проста. Він близький до колективу, його двері кабінету завжди відчинені навстіж, як для працівників, так і для студентів, які можуть зайти до нього в будь-який час. Він мудрий, вимогливий, спостережливий, розсудливий, любить порядок, прагне, щоб усе було добре. Розуміє, що в кожного є ще й життя поза стінами закладу.

Ігор Іванович все своє зріле життя провів у Ковелі, самому географічному центрі Волинської області, традиційно працювиту місті, яке дало новітній історії України не одну сильну, неординарну особистість.

Йому близька земля, праця на ній, він знає ціну хліба і вірить, що успіху досягає лише той, хто працює.

«Щастя, як хмаринка, не прилетить з неба. Щастя, як підкову, викувати треба», – часто повторює Холейко І.І. І натхненною працею кує його, створюючи оптимальні умови для навчання підростаючого покоління.

Думається, що Ви, Ігоре Івановичу, здобули і щастя, й успіх у вдалий праці керівника, в яку щодня вкладаєте скарби серця й душі, завдячуючи тому, що маєте в думках добрі наміри, а в справах – вмілі руки. Але все ж у Вашій особі ми маємо не просто вимогливого керівника, але й чуйного і мудрого порадника з багатим життєвим досвідом. І цим Ви ділитесь з нами щиро й щедро. Спасибі Вам за це! Ваш професіоналізм та принциповість, працелюбність, нестримне прагнення до нового, якому віддаєте всього себе, щирість у взаєминах з колегами й підлеглими, нехай і надалі сприяють Вам у житті, слугують прикладом для молодого покоління.

Усе в житті відносно... Для когось 60 років – це вершина, з якої справді видно, що зроблено, що здійснилось, а для когось – це лише плацдарм для нових планів, ідей, звершень.

Сьогодні в шістдесят в Ігоря Івановича є визнання, улюблена робота, міцна сім'я. Родина для ювіляра – це невичерпне джерело, з якого він черпає любов і повагу, турботу й увагу, розуміння та підтримку. Ігор Іванович каже, що у польоті по життю його другим крилом є дружина Наталія Михайлівна, найперша порадниця і помічниця, і багатьма своїми успіхами завдячує саме їй.

У щирій повазі та розумінні виховали вони двох чудових донечок – Людмилу (лікар за професією, кандидат медичних наук) та Катерину, яка обрала собі юридичну професію. Тішить своє красою та добрим сердечком і

внучка Марточка, з якою люблячий дідусь не буває суворим, бо любить її понад усе.

Оля Харабара, секретар навчальної частини, яка багато років працює з Ігорем Івановичем, відзначає, що «щире співчуття до чужої біди, вміння розрадити, при потребі допомогти ділом – це ще одна чудова риса цієї непересічної особистості. Незважаючи на нелегкий ритм роботи, зумів зберегти людяність, уникнувши стилю жорстокого керівництва».

Хтось нарікає сьогодні, що не має можливостей, коштів, умов, а Холейко І.І. працює, ініціює, створює, організовує, показує, як треба зробити, досягти результату і, подаючи нову ініціативу, захоплює нею колектив.

Вимогливий, але справедливий, директор бере на себе відповідальність за все, що діється в навчальному закладі. Тут завжди чисто, охайно, красиво, усе ненав'язливо і привабливо... Приємно працювати, вчитися, жити і відпочивати.

Під мудрим керівництвом Холейка Ігоря Івановича протягом останніх років модернізовано навчально-виховний процес, активізовано роботу зі зміцнення матеріально-технічної бази: обладнано та переобладнано відповідно до вимог часу навчальні кабінети, лабораторії, лекційні аудиторії, бібліотеку, читальний зал, методичний кабінет, їдальню, коридори. По-сучасному переобладнаний спортивний зал, створено та естетично оформлено тренажерний кабінет, де кожен із студентів може і в

позааудиторний час закріпити набуті на заняттях знання. Все тут продумано до дрібниць: і наявність найновіших муляжів, і різноманітне медичне обладнання, і методичне забезпечення (аби тільки бажання студентів вчитися).

Директор, як батько, турбується про побут студентів: в аудиторіях світло і тепло, по-домашньому застелені килимами коридори, різноманітні декоративні кімнатні рослини, які гармонійно доповнюють внутрішній інтер'єр корпусів. Здається, скрізь панує аура добра, спокою, впевненості.

Кажуть, успіх приходить до того, хто його прагне. Саме Холейко І.І., добре усвідомлюючи, що інформаційні технології дають можливість урізноманітнити форми роботи на занятті, підвищити якість знань студентів, їх інтерес до вивчення предметів, подбав і про те, щоб в коледжі було створено телекомунікаційну мережу з виходом в Internet.

Сьогодні в закладі функціонує комп'ютерний клас, укомплектований сучасними комп'ютерами. Всього їх 52.

Тільки протягом трьох останніх років придбано 9 мультимедійних проекторів, 12 ноутбуків, 2 DVD, 2 інтерактивні дошки. Саме з ініціативи директора розпочато проведення педагогічних рад з використанням мультимедійних технологій, що сприяє індивідуальному підходу до реалізації тих чи інших проблем.

Директор, як справжній керівник, все бачить, все знає, все вміє, все робить. Здатність перемагати, бути на

«ти» з його величністю успіхом дивує і надихає до дії тих, хто поруч.

Якщо ще зовсім недавно особливою гордістю Ігоря Івановича були по-новітньому обладнані навчальні аудиторії з інтерактивними дошками, комп'ютерами, інтернет-центром, бібліотекою з майже 22-тисячним книжковим фондом, то сьогодні керівник ставить нові завдання: зробити капітальний ремонт корпусу № 4, побудувати на території закладу навчальний корпус із сучасно облаштованим гуртожитком і бібліотекою; відкрити в найближчому майбутньому спеціальність з підготовки фахівців для надання допомоги дітям з ДЦП; розширити набір слухачів на курси підвищення кваліфікації та спеціалізації медичних спеціалістів та ін.

Директор знає, що порядок починається з малого, і створює європейський лад на своїй території. Тому оновився і зовнішній імідж коледжу. Відчувається, що тут є господар. Все до ладу: і обладнаний за сучасними стандартами спортивний майданчик, де можна позайматися (як на заняттях, так і в позааудиторний час) на різноманітних тренажерах, пограти футбол на полі зі штучним покриттям; і струмок, що збігає з кам'янистої гірки, ніби утворюючи маленьке озерце, де, мов човники, плавають жовті листочки; і різнобарвні квіти на доглянутих клумбах; і пишні ялини та туї; й альтанки, де у вільні від занять хвилини можуть посидіти викладачі та студенти.

А навпроти головного корпусу – фонтан, в якому водичка, збігаючи до низу, заспокійливо впливає на кожного, хто проходить поруч.

Те, що, можливо, років кілька тому для кожного із нас було тільки мрією, що можна було побачити лише уві сні, сьогодні стає реальністю.

В. Лихобицький, викладач фізики, у трудовій книзі якого лише один запис: «Ковельський медичний коледж», недавно відвідавши заклад, при зустрічі зі мною сказав: «В народі кажуть: «Зі старого нове не зробиш». Але в Ігоря Івановича навпаки – вийшло: він зумів зробити все можливе і неможливе, аби коледж змінити до невпізнанності». А далі продовжив: «Ігор Іванович – це справді гарний господар, який турботливо дбає про заклад. Душа переповнюється радістю, коли бачиш, що він, як розважливий, рішучий, зосереджений і наполегливий керівник не зупиняється на досягнутому. Увесь час перебуває у творчому пошуку шляхів подальшого розвитку та зміцнення закладу, знаного мною ще з 1962 року».

У 2010 році Холейко І. І. започаткував підготовку студентів за спеціальністю «Фармація» у сучасно оснащеному приміщенні площею 200 м². У червні 2013 року у власність закладу було передано приміщення площею 380 м², де проведено сучасний капітальний ремонт, придбано лінгафонний клас на 15 робочих місць.

Налагоджено сьогодні і співпрацю з Львівським національним медуніверситетом ім. Д. Галицького,

Харківським національним фармацевтичним університетом.

Створено навчально-науково-методичний комплекс «Буковинський державний медичний університет – Ковельський медичний коледж».

Функціонують на базі закладу курси підвищення кваліфікації та спеціалізації медичних спеціалістів. І все це завдяки зусиллям Ігоря Івановича, який головним завданням педагогічного колективу вважає підготовку не просто фахівця, що володіє вузькопрофесійними знаннями і навиками праці, а спеціаліста – діяча, соціально-мобільну особистість, яка уміє працювати, може бути здібним організатором, не байдужим до громадського життя, здатна захистити власні інтереси та інтереси свого колективу.

Ігор Іванович працює сьогодні ще й над науково-дослідницькою роботою на здобуття ступеня кандидата медичних наук з акушерства на базі Львівського медичного університету. Він є автором підручників «Амбулаторні хірургічні маніпуляції » (2013р.) та «Основи медичних знань» (2014р.).

Свідченням того, що для директора імідж коледжу – над усе, є численні нагороди і відзнаки – дипломи, подяки, грамоти різних рівнів.

Серед них і Грамота «За заслуги перед Українською православною церквою» та орден Української православної церкви Святого великомученика Георгія Побідоносця.

Холейко І.І. вважає, що ми не повинні згубити те, що маємо, а розвинути і подарувати прийдешнім поколінням народні звичаї та обряди. Тому в закладі панує глибинний народний національний український дух і християнські засади виховання. А капличка Святого Луки, яка виблискує золотим куполом, є справжньою окрасою та утвердженням духовності.

Грамотний менеджер, сильний, вольовий, послідовний керівник, лікар-педагог, відзначаючи свій ювілей, спонукає кожного, хто працював чи працює поруч з ним, переглянути і свій внесок, віднайти і свою цеглину в розбудові держави, проаналізувати шлях лідера, взяти з нього приклад.

Можливо, хтось дорікне, що багато компліментів адресовано ювіляру. Але, як кажуть, із пісні слів не викинеш, а Він заслужив їх своєю життєвою позицією. Віриться, що ще багато-багато гарних дат відзначатиме у своєму житті, житті дітей, онуків, друзів, знайомих.

Традиційно кажуть: в шістдесят – оглянутись треба назад, оцінити, що зроблено, як прожито?

Шановний ювіляре! Не оглядайтесь назад, не оцінюйте здійснене – за Вас це зроблять нащадки! Дивіться вперед, прямуйте впевнено, як Ви це вмієте робити. Освіта прагне вдосконалення, наука хоче розвитку. Ви знаєте, як усьому дати лад. Сили Вам і наснаги!

Колектив коледжу щиро вітає Вас з ювілеєм і бажає від Бога – щастя, від студентів – поваги, від близьких –

тепла, від друзів – розуміння, любові і шани – від рідних дітей. Нехай успіхи Ваші будуть вражаючими, друзі – вірними, а родина - благополучною. Миру і злагоди у Вашому домі, доброти у серці, мудрості та виваженості у справах.

Хай Господь примножує Ваші сили, щоб Ви були поруч з нами ще багато років і продовжували сіяти зерна добра, справедливості й честі.

Міцного Вам здоров'я та невичерпної енергії, Божої опіки для Вас і Вашої родини на многая і благая літа!

Зі святом Вас, шановний Ігоре Івановичу!

Любов Музичук

методист Ковельського медичного коледжу